

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. P.P.**, IČO X., zastúpeného **A.**, proti žalovanému **P. K.**, o zaplatenie 7,97 €, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 8 C 74/2007, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. septembra 2010, sp.zn. 10 Co 81/2010, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 14. septembra 2010, sp.zn 10 Co 81/2010
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta rozsudkom z 3. februára 2009, č.k. 8 C 74/2007-52 zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal zaplatenia 7,97 € od žalovaného z titulu nezaplatenia koncesionárskeho poplatku. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienky uvedenej v ustanovení § 8 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z.z., a za tejto situácie nemohli nastať právne následky vyplývajúce z tohto prejavu vôle, to znamená, že žalovanému nebolo umožnené uhradiť nedoplatok v dodatočne určenej lehote 21 dní. Poukázal na to, že dôkazné bremeno na preukázanie riadneho doručenia platiteľovi poplatku zaťažuje v tomto prípade žalobcu a pre úspešné uplatnenie práva v tomto prípade nepostačuje predloženie poštového podacieho hárku, pretože z neho vyplýva iba to, že zásielka určená pre žalovaného bola podaná na poštovú prepravu. Taktiež nemal za preukázané, že žalovanému bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Trnave uznesením zo 14. septembra 2010, sp.zn. 10 Co 81/2010, odvolanie advokátky Mgr. L. P.P., smerujúce proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvého

stupňa

odmietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že advokátka Mgr. Ľ. P. podala 3. februára 2009 odvolanie, v ktorom sa označila ako zástupkyňa žalobcu a uviedla v ňom, že plnomocenstvo bolo doručené súdu prvého stupňa 6. februára 2009 spolu so žiadosťou o jeho založenie do spisov súdnej správy. Konštatoval, že Občiansky súdny poriadok pozná plnomocenstvo len pre celé konanie (čím treba rozumieť jedno celkom konkrétne konanie a nie všetky konania, ktoré by zastupovaný účastník potenciálne mohol viesť) alebo pre konkrétne úkony (§ 28 ods. 1 O.s.p. a § 49 ods. 1 O.s.p.), pričom u advokáta prakticky prichádza do úvahy len plnomocenstvo pre celé konanie a názor o prípustnosti aj tzv. všeobecného plnomocenstva nie je o čo oprieť. Dospel k záveru, že v danom prípade nemožno považovať odvolanie advokátky Mgr. Ľ. P. za odvolanie podané v mene žalobcu, ale za podanie samotnej advokátky, ktorá však nie je účastníčkou konania, ani zástupkyňou účastníka, s poukazom na čo nie je osobou oprávnenou na podanie odvolania, preto odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca prostredníctvom advokátky Mgr. Ľ. P., so sídlom v B., dovolanie. Uviedol, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Mal za to, že ustanovenie § 28 ods. 1 a 2 O.s.p. neupravuje, že jedno plnomocenstvo sa môže týkať práve jediného konania. Podľa názoru dovolateľa nie je rozhodujúce, či sú viaceré konania označené ich spisovou značkou alebo účastníkmi konania a predmetom konania, ale to, či je z obsahu plnomocenstva zrejmé, či sa plnomocenstvo vzťahuje na určité konkrétne konania. V tomto smere označil plnomocenstvo udelené advokátke Mgr. Ľ. P. za dostatočne určité, oprávňujúce ju na zastupovanie vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú vymáhania pohľadávok, ktorých majiteľom je spoločnosť L. P. voči dlžníkom koncesionárskych poplatkov. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. februára 2002, sp. zn. 2 Cdo 112/2001, z ktorého vychádzal pri udelení všeobecného plnomocenstva advokátke Mgr. Ľ. P.. Žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p, ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len naskúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo

v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

So zreteľom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádzala, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol podanie účastníka, považujúc ho za podanie niekoho iného, hoci pre takéto postup podmienky splnené neboli.

Podľa § 209 ods. 1 O.s.p. súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/. Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Podľa § 211 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/.

Výzvu na odstránenie väd odvolania je potrebné urobiť formou uznesenia (§ 168 ods. 2 O.s.p.), nakoľko sa ňou ukladá účastníkovi povinnosť (odstrániť vady odvolania), ktorej nesplnenie má procesnoprávne dôsledky (odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. d/).

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že advokátka Mgr. Ľ. P. podala v mene žalobcu ako jeho zástupkyňa odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa. Po výzve súdu prvého stupňa na odstránenie väd plnej moci z 11. marca 2009 adresovanej žalobcovi (č.l. 63), zaslala advokátka Mgr. Ľ. P. súdu plnomocenstvo z 28. januára 2009 (č.l. 68), ktorým bola žalovaným splnomocnená na zastupovanie vo všetkých veciach týkajúcich sa vymáhania pohľadávok patriacich do spoločnosti žalovaného voči dlžníkom koncesionárskych poplatkov, ako aj na všetky právne úkony spojené s predmetnou vecou, vrátane podávania návrhov a opravných prostriedkov. Zároveň predložila písomný doklad z 2. februára 2009, ktorým žiadala Okresný súd Galanta o založenie uvedeného plnomocenstva do spisov súdnej správy súdu, odvolávajúc sa pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. februára 2002, sp.zn. 2 Cdo 112/2001. Na tento písomný doklad sa opätovne odvolala v odpovedi na výzvu súdu z 25. marca 2009 (ktorou opakovane bola súdom prvého stupňa vyzvaná na odstránenie väd plnomocestva zo 7. apríla 2009, č.l. 92), kde uviedla, že súd jej spisovú značku plnomocenstva doposiaľ neoznámil. Následne súd prvého stupňa zistil, že predmetné plnomocenstvo bolo založené do spisov súdnej správy pod značkou Spr. 171/2009. Súd prvého stupňa (a to aj po vrátení veci odvolacím súdom č.l. 86 spisu) výzvou adresovanou žalobcovi a Mgr. Ľ. P., žiadal doplniť podanie (odvolanie) kvalifikovaným plnomocenstvom na zastupovanie žalobcu v odvolacom konaní (č.l. 90, 91 spisu). Žalobcu však v zmysle vyššie citovaných ustanovení nepoučil o procesných následkoch v prípade nedoplnenia odvolania podľa výzvy, ale len uviedol, že odvolanie podpísané Mgr. Ľ. P. bude považované za podanie na to neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že od prípadu, kedy niekto podáva svojim menom odvolanie a je osobou neoprávnenou, je potrebné

odlišovať situáciu, keď je odvolanie podané menom účastníka niekým, kto sám seba označuje ako zástupcu bez toho, aby predložil plnú mocna zastupovanie.

V posudzovanej veci odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podala menom žalobcu Mgr. Ľ. P. (č.l. 59 spisu). Za predpokladu, že odvolací súd plnomocenstvo udelené žalobcom (plná moc založená v spisoch súdnej správy Okresného súdu Galanta) pre Mgr. Ľ. P. nepovažoval za zodpovedajúcu zákonu, mal pri odstraňovaní väd odvolania, v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami konať so samotným žalobcom, s náležitým poučením o následkoch neodstránenia väd odvolania (§ 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p.).

Keďže odvolací súd takto nepostupoval, konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Uvedená vada zakladá jednak prípustnosť dovolania a je tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť vecne správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že zo žiadneho z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku upravujúcich zastupovanie účastníkov na základe plnomocenstva (§ 24 a nasl. O.s.p.) nemožno vyvodiť, že by plnomocenstvo muselo byť udelené len pre určitú občianskoprávnu vec a že by nebolo možné udeliť všeobecnú plnú moc oprávňujúcu zástupcu k zastupovaniu v každom súdnom konaní. Právny názor odvolacieho súdu, že plnomocenstvo pre celé konanie je len plnomocenstvo pre celé jedno a nie pre všetky konania, ktoré by zastupovaný účastník potenciálne mohol viesť, je preto nesprávny.

Okrem toho, ak odvolanie podáva advokát v mene účastníka konania ako jeho zástupca bez toho, aby bolo preukázané jeho oprávnenie k zastupovaniu účastníka spôsobom uvedeným v § 28 ods. 1 O.s.p., nejde o odvolanie podané neoprávnenou osobou (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). V takomto prípade totiž osoba v odvolaní vystupujúca ako zástupca účastníka, neuplatňuje v konaní procesné práva vo vlastnom mene, ale procesnoprávny úkon robí za zastúpeného. Nedostatok preukázania plnomocenstva potom treba považovať za nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť. Procesným dôsledkom neodstránenia tohto nedostatku je zastavenie konania (§ 104ods. 2 O.s.p. v spojení s § 211

O.s.p.). Odvolací súd preto nesprávne rozhodol, keď odvolanie zástupkyne žalobcu odmietol ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Právny názor vyslovený v tomto uznesení je pre odvolací súd, rozhodnutie ktorého bolo zrušené, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. augusta 2011

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová